

За Великденъ на мегданя
до гераня
трима души се явиха
и набързо въртележка по-
строиха.

Затржбиха,
закресяха
и децата отъ махлата
насъбраха.
Първи — колелото тика,
втори — левчетата сбира,
а пъкъ трети само вика,
само вика и не спира:
„—Сбирайте се бързо всички
ученици, ученички!
Вижте нашта въртележка —
мѣта се като лудешка!
Има конче,
има слонче,
а пъкъ тукъ съмъ построилъ
и единъ автомобилъ
съсь гумени колелета!
Имамъ даже и карета
и три нови самолета!
Хайде, милички клиенти,

качвайте се редъ по редъ!
Само никой да не менти:
левче искамъ по-напредъ!“

И децата се събиратъ,
викатъ, блъскатъ се, не спиратъ.
Левчетата бързо плащатъ
и за кончета се хващатъ.

Вижте пустата му Гана —
първа самолета хвана!
Вторъ до нея Митко ахна
и на слончето се яхна.
А пъкъ чичовата Пека
вика, смѣй се и търчи,
хвърли левче на човѣка
и на конче се качи.

„—Варда-а! Тръгва колелото!
Дръжъ се здраво за седлото!“

И лудешки се въртятъ
конче, слончета, карета,
а щастливитѣ хлапета
махатъ ржце и крещятъ.
Вѣтъръ кждрици развѣва,
слънце бузичкитѣ грѣй,
смѣхъ полето проглушава!
Чудна въртележка, брей!

Георги Райчевъ